

תת"ע 8156/11/16 - מדינת ישראל נגד איציק ראובן

29 אוגוסט 2017

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 8156-11-16 מדינת ישראל נ' ראובן

דו"ח תעבורה 90210218674

לפני כבוד השופט אורן בועז
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם איציק ראובן

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד קאדרי

ב"כ הנאשם: עו"ד אוזן

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. הנאשם עומד לדין בגין נהיגה באופנוע בקלות ראש ואי ציות להוראות שוטר במדים, עבירות בניגוד לסעיף 62 (2) לפקודת התעבורה, ותקנה 23 (א)(1) לתקנות התעבורה.
2. למקרא עובדות כתב האישום עולה כי, ביום 6/4/16 נהג הנאשם באופנוע מסוג ימאהה מ.ר. 8028833 סמוך לשעה 09:10 ברחוב ויצמן 20 בנתניה ובאותן נסיבות נהג בקלות ראש בכך, שנסע בפראות נגד כיוון התנועה, לא ציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, ולא ציית להוראות שוטר במדים שדלק אחריו באופנוע והורה לו לעצור.
3. במועד המענה לכתב האישום כפר הנאשם בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

יריעת המחלוקת

4. המחלוקת שניטשה בין הצדדים, הינה האם נפל כשל ברישום פרטי זיהוי האופנוע שהוביל לטעות, בזיהוי הנאשם כאדם שעבר את העבירות נשוא כתב האישום.
5. אליבא דתביעה, זיהוי האופנוע ונהגו(הנאשם) ע"י השוטר אינו מוטל בספק.
6. אליבא דהגנה, בזיהוי האופנוע ובחקירת המשטרה בתיק זה, נפלו כשלים מהותיים המעלים ספק סביר בדבר אשמתו.
7. אין חולק כי הנאשם לא זוהה במועד ביצוע העבירה כנוהג האופנוע וכתב האישום מתבסס על אחריותו מכוח חזקת הבעלות בהתאם לסעיף 27ב(א)לפקודת התעבורה.
8. בנוסף לא היתה מחלוקת כי הנאשם קיבל לידיו את ההזמנה לדין בדואר ובו פורטו העבירות אותן ביצע לכאורה כשהוא נוהג באופנוע נשוא כתב האישום 4 וחצי חודשים לאחר ביצועה.

פרשת התביעה

9. מטעם המאשימה העיד השוטר משה אלמוג והוגשו באמצעותו המסמכים הבאים: הזמנה לדין וכתב אישום **ת/1** המתעד את עובדות כתב האישום ונסיבות ביצוע העבירות שיוחסו לנאשם ומזכר שנושאו תיקון טעות (מועד ביצוע העבירה) שסומן **ת/2**.
10. תע"צ משרד הרישוי **ת/3** הוגש בהסכמה ועל פיה מספר הרישוי, סוג האופנוע וצבעו המופיע על ההזמנה לדין, תואם לאופנוע בבעלות הנאשם.
11. בעדותו של השוטר משה אלמוג בבית המשפט וכמתואר בת/1 סיפר, כי עמד בצורה סטטית בעמדת ביקורת ברחוב ויצמן בנתניה רכוב על אופנוע משטרתי כשהוא עם ווסט צהוב משטרתי, כאשר אופנוע ועליו רוכב, הגיע בנסיעה לכיוונו ובמרחק של כ-2 עד 3 מטרים סטה שמאלה, האיץ את נסיעתו ונמלט ממנו, כשאינו מציית לקריאתו "משטרה עצור".
12. בהמשך וכמתואר בדוח, השוטר החל לדלוק אחר רוכב האופנוע, תוך שמירת קשר עין רציף עימו, בעוד רוכב האופנוע נסע נגד כיוון התנועה באחד הרחובות, חצה צומת באור אדום ונסע בצורה פרועה תוך כדי סיכון עוברי הדרך.
13. עוד הוסיף השוטר כי, בהנחיית ראש המשמרת, הפסיק את המרדף אחר רוכב האופנוע.
14. בנוגע לזיהוי מספר הרישוי של האופנוע, ציין השוטר כי במהלך המרדף אחריו, היה קרוב מאד לרוכב האופנוע, והבחין "**בירור בלוחית הזיהוי של הכלי**" (ת/1).

15. כמו כן רשם בת/1 את פרטי לבושו של רוכב האופנוע, מבנה גופו ותאר את הקסדה שחבש על ראשו; **"לבנה 3/4 עם פס מוהיקן שחור באמצע"**.

16. יצוין כי במהלך עדותו בבית המשפט ביום 3/5/17 הוסיף העד פרטים מהותיים נוספים שלא בא זכרם בדוח **(ת/1)** שערך לאחר האירוע, בהתייחס לנסיעתו הפרועה של רוכב האופנוע; נסיעה על מדרכה, חציית שני צמתים ברמזור אדום **(ע'7 ש' 30 - 31)**, ונוכחותם של שני שוטרים נוספים שהצטרפו לחלק מהמרדף; ניר הרמן וראש המשמרת טל אביזן **(ע' 8 ש' 4)**, **לרבות אופן תיעוד מספר רישוי האופנוע**, לדבריו דיווח בקשר המשטרתי תוך כדי המרדף את מספר רישוי האופנוע, ולאחר שהורה לו להפסיק את המרדף מפקדו, קיבל ממנו את פרטי זיהוי האופנוע, סוגו, צבעו ושם בעליו (הנאשם), לצורך רישומם בהזמנה לדין **(ע' 8 ש' 29 - 30)**.

17. בחקירתו הנגדית ציין כי לא יכול היה להבחין בפרטי זיהוי רוכב האופנוע, למעט הפרטים שרשם בת/1 **(ע'7 ש' 9 - 10)**. כמו כן לא ידע לציין את המיקום, או באיזה שלב של המרדף עבר רוכב האופנוע, באור אדום, נסע כנגד כיוון התנועה, ורכב על המדרכה **(ש' 22 - 32)**.

18. לשאלת הסנגורית מדוע לא ציין בת/1 כי דיווח את מספר הרישוי בקשר? הפנה העד לרישומיו בת/1 בהם ציין, שהבחין בלוחית הזיהוי בבירור; אין בתשובה זו כדי לענות על שאלת ההגנה (ההדגשה-שלי). לשאלה האם הרשת המשטרית מוקלטת? השיב "אני מניח הרשת המשטרית מוקלטת".

19. לשאלה מדוע לאחר האירוע כשפרטי זיהוי בעל הרכב היו בידי השוטרים, לא ניגשו לביתו על מנת לבצע פעולות חקירה? השיב כי זו הייתה החלטה של ראש המשמרת, שהנחה אותו לרשום דוח הזמנה לדין לנאשם "ולהעביר אותו הלאה" **(ע'9 ש' 3)**.

20. בסיכומיה ביקשה המאשימה להדיף את גרסת השוטר ולקבוע כי הנאשם לא הפריך את הנטל הרובץ לפתחו כהגדרתו בסעיף 27 ב(א) לפקודת התעבורה ומשכך יש לקבוע כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

פרשת ההגנה

21. הנאשם בחר להעיד להגנתו וציין עובד לפרנסתו על טרקטור, הוא אב ל-3 ילדים, קבלן עצמאי של עיריית נתניה ועל פי רישומיו במועד נשוא כתב האישום עבד בנתניה עם הטרקטור.

22. הנאשם אישר כי, בבעלותו אופנוע שפרטיו תואמים לפרטים בהזמנה לדין, ביום האירוע האופנוע חנה ליד ביתו, ומפתחות האופנוע נמצאים תמיד ברשותו.

23. עוד ציין כי, רק לאחר למעלה מ-4 חודשים אם קבלת זימונו לדין באמצעות הדואר הרשום, נודע לו כי מואשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש ואי ציות להוראת שוטר.

24. בעדותו בבית המשפט, הביע פליאה ותמיהה מדוע ביום האירוע לא הגיעה המשטרה לביתו לבדוק היכן

עומד האופנוע ולשמוע גרסתו. לשאלה איך יתכן שאופנוע הנושא מספר רישוי זהה לאופנוע בבעלותו, נהוג ע"י רוכב נצפה מבצע עבירות תנועה? השיב כי יתכן כי מאן דאו שכפל את מספר הרישוי של האופנוע שלו, לאופנוע הזהה לאופנוע שבבעלותו.

25. כתמיכה לגרסתו העיד הנאשם את מר' אבו זרקא מוחמד קבלן העבודה שאצלו עבד לטענתו במועד נשוא כתב האישום.

26. עד ההגנה מסר בעדותו כי על פי רישומי יומן העבודה עבד הנאשם בעבודות עפר, במועד נשוא כתב האישום, עם עובדים נוספים ברחוב השושנה בנתניה.

27. העתק יומן העבודה או רישום כלשהוא המתעד את שעות עבודתו של הנאשם במקום זה לא הוצג בפני.

28. בסיכומיה ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק, מאחר ונפלו כשלים מהותיים בעבודת המשטרה, המעלים ספק סביר בדבר אשמת הנאשם.

29. תיעוד בכתב של שוטרים נוספים שלקחו חלק באירועים חסר, פעולות חקירה מהותיות לא בוצעו, לרבות הגעה מיידית לביתו של הנאשם לאחר האירוע, תחקור וגביית גרסתו בהזדמנות הראשונה, היכולה הייתה לאושש או להפריך טענותיו.

30. בנוסף ציינה ההגנה כי עדותו של עד ההגנה, תומכת בגרסת הנאשם כי נפלה טעות בזיהוי מספר הרישוי של האופנוע ושיוכו אליו.

דין והכרעה

31. לאחר שבחנתי את מכלול הראיות שהובאו בתיק זה, האזנתי לעד התביעה ולנאשם, עיינתי במוצגים וקראתי דפי פרוטוקול, התעורר בליבי ספק באשר להוכחת אשמתו המלאה של הנאשם לעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, במידה המוטלת על התביעה והנדרשת בפלילים.

32. עסקינן בתיק של עדות יחידה של שוטר שערך דוח הזמנה לדין ת/1, למול גרסת הנאשם הטוען לטעות בזיהוי, ולכן על בית משפט לשקול עדות זו "בשבע עיניים", הרבה מעבר לזהירות הרגילה לה נדרש בית המשפט בדרך כלל כאשר מצויות ראיות נוספות.

33. יצוין כי הדוח אותו ערך השוטר (ת/1) ועליו נסמכת המאשימה, הינו מסמך קצר, תמציתי וחסר בפרטים מהותיים לבירור נסיבות האירוע: אין חולק כי סוג האופנוע, צבעו, ומספרו נרשמו בדוח רק לאחר שמספר הזיהוי לכאורה הוזן במסוף המשטרה ע"י ראש המשמרת והפרטים הועברו לעד שרשם את ההזמנה לדין.

34. בת/1 לא ציין השוטר כל פרט מזהה לגבי האופנוע, לרבות דיווח מספר הרישוי בקשר המשטרתי כפי שהעיד בבית המשפט.

35. בעובדות כתב האישום יחסה המאשימה לנאשם עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה כנגד כיוון התנועה,

וחצית צומת באור אדום, מבלי שציינה את המיקום בו נעברו העבירות.

36. גם בעדותו בבית המשפט לא היה ביכולתו של השוטר לנקוב במיקומים בהן נעברו העבירות, מחוסר ידיעה שהוביל לאי תיעודן, מלכתחילה בדוח.

37. בעדותו בבית המשפט ציין השוטר כי, דיווח את מספר הרישוי של האופנוע, ברשת הקשר המשטרית. אמרה שנשמעה לראשונה בבית המשפט ביום 3/5/17 כשנה וחודש לאחר האירוע ולא תועדה בת/1. אמירה ש"נכבשה" עד למתן העדות, ולא ניתן הסבר משכנע על שום מה נכבשה העדות עד העת הזו? או מדוע לא נתמכה בראיה כלשהי אחרת שהייתה בהישג ידי המאשימה? (ראה גם, קדמי "**על הראיות**", חלק א', מהדורת 1999, ע'373, וע"פ 5730/96 **גרציאני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)).

38. בהתייחס לנקודה מהותית זו, המאשימה לא הציגה כחלק מחומר הראיות, את קלטת השיחה בו דיווח העד על מספר רישוי האופנוע בזמן אמת, אין חולק כי תיעוד נדרש זה יכול היה להוות תמיכה ראייתית לעדותו בבית המשפט. לשאלה אם ישנה הקלטה של השיחה? השיב כי למיטב ידיעתו הרשת המשטרית מוקלטת.

39. במהלך המשפט העיד השוטר משה אלמוג, כי שני שוטרים נוספים לקחו חלק באירוע; ראש המשמרת טל אביזן והשוטר ניר הרמן, שלקחו גם הם חלק משני במרדף אחר רוכב האופנוע. שמם לא נזכר כחלק מעדי התביעה וככל הנראה פעולותיהם לא תועדו, לרבות הקלדת מספר הרישוי במסוף המשטרתי, והעברת פרטי הבעלים בהמשך, ע"י ראש המשמרת השוטר טל אביזן, לשוטר שהעיד בפני (ע' 8 ש' 29 - 30).

40. תיעוד זה הינו חומר מהותי והעדרו פוגע בזכותו של הנאשם להתגונן וביכולתו של בית המשפט לבחון את משקלן של הראיות.

41. אי הבאת ההקלטה מהקשר המשטרתי בו דווח מספר הרישוי בזמן אמת, ותיעוד כתוב של פעולתם של שוטרים שלקחו חלק באירוע, שביצעו פעולות חקירה כלשהן; הקלדת פרטי זיהוי של החשוד במסוף המשטרתי לצורך איתורו, והעברת הפרטים לשוטר שערך את הדוח, פוגע ביכולתה של ההגנה ויכולתו של בית המשפט לבחון את השתלשלותן של עובדות נכונה, שמא נפלה שגגה בדיווח מספר רישוי האופנוע, או בהקלדתו במסוף המשטרתי.

42. חוסרם של פרטים מהותיים אלה, מעלה ספק בזיהוי האופנוע ומשכך, באחריות הנאשם לביצוע העבירות מכוח חזקת הבעלות.

43. "פסיקת בית המשפט העליון רצופה אמרות אודות חובתם של חוקרי המשטרה להעלות על הכתב- באורח מלא ומידי- כל אירוע במהלכה של חקירה" (ע"פ 1152/91 **סיקסיק** נגד מדינת ישראל, פ"ד מו 5, 8).

44. בהתברר לשוטרים זהות בעליו של האופנוע לכאורה ובשים לב לחומרת העבירות, נכון היה במקרה דנן, להגיע לביתו, לנסות לאתרו, ולתחקרו בהקדם האפשרי, ולא להסתפק בשליחת הדוח בדואר רשום. שהתקבל ע"י הנאשם חודשים לאחר מכן.

45. לא למותר לציין כי השוטר בעדותו ציין כי רוכב האופנוע חבש קסדה עם סימני זיהוי ייחודיים "**לבנה 3/4 עם פס מוהיקן שחור באמצע**" - עובדה שחייבה לכאורה ניסיון איתור בבית הנאשם משהתבררו פרטיי הלכאוריים.

46. ההלכה המרכזית בעניין מחדלי חקירה מצויה **במסגרת ע"פ 5386/05 אלחרוטי נ' מדינת ישראל**, {פורסם בנבו} מיום 18/5/06 .

נאמר, כי בבסיס חובת החקירה עומדת החובה לפעול לחקר האמת והבאת האשם האמיתי לדין. מחדלי חקירה אינם מביאים מניה וביה לזיכוי נאשם, עם זאת במישור של כמות מחדלי חקירה היורדת לשורשו של הליך, יכול הדבר לפגוע ביכולת הנאשם להתגונן כפי, ובתוך כך לעורר ספק סביר באשר לאשמה.

47. במצב דברים זה, איני יכול לקבוע מעבר לכל ספק שטענת ההגנה כי נפל פגם בזיהוי מספר רישוי האופנוע, או כטענת הנאשם כי יתכן ומספר הרישוי של אופנועו שוכפל ואופנוע נוסף נושא את מספרו, הן טענות משוללות כל בסיס הגיוני, או הינן טענות שקריות בעליל.

48. אציין כי במסגרת הנימוקים לזיכוי הנאשם, לא נתתי משקל לעדות עד ההגנה שלא נתמכה בראיה כלשהי.

49. יחד עם זאת לאור הנימוקים דלעיל נותר בי ספק בדבר אשמתו של הנאשם והחלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בלוד, בתוך 45 ימים מהיום .

ניתנה והודעה היום ז' אלול תשע"ז, 29/08/2017 במעמד הנוכחים.

אורן בועז, שופט

הוקלד על ידי שנהב מנדל